

La fotògrafa i el model

Un relat de: [Hecate33](#)

La fotògrafa i el model

Hecate33

L'ambient a l'estudi és càlid. No en va l'estufa està encesa i les plaques infraroges donen una lleu resplendor vermella al fons gris neutre de les parets. Encara no estan encesos els grans focus que pengen del sostre. Tot és en penombra i en silenci, trencat només pel soroll dels passos de la fotògrafa col·locant i baixant els focus o canviant de lloc els coixins de l'immens sofà blanc que presideix l'espai. Estic a punt. Quan vingui al sofà, començarem. A veure si no hi queda cap ombra massa marcada. La fotògrafa s'atura per contemplar el sofà buit i s'adreça al quadre de llums. La il·luminació la cega per un instant. Llavors crida cap el passadís:

--Jo ja estic a punt. I vosaltres?

Una veu de dona li contesta:

--Ara ve.

Per començar, la Leika. Pesa un munt. Potser millor triar-ne una lleugera. No, començo amb la gran i ja aniré provant amb les altres del taulell quan em convingui. Trípod? No sense trípod. Ja és aquí i jo darrera els focus. Bell Adan.

Un home, un model d'uns quaranta anys, ha entrat a l'estudi embolcallat en un barnús color blau marí.

--M'ha d'explicar el que vol que faci, abans de començar? --pregunta amb amabilitat.

Les làmpades li fan brillar la pell bruna, els cabells castanys i treuen espurnes als seus ulls color avellana.

M'atrapa el lluentor de l'arracada, un petit brillant.

--Vol que em tregui l'arracada?

--No. No te la treguis, et queda be. --contesta la fotògrafa—Podem començar. Seu com vulguis.

Ell havia intentat establir un vincle, encetar una conversa. Però jo no havia volgut trencar el gel. No havien treballat mai junts, ni ens coneixien. Sóc conscient de l'entorn fred, de la meua resposta seca. No vull que d'entrada s'hi trobi a gust.

La fotògrafa s'ha posat la càmera davant la cara i enfoca el model, mentre es treu el barnús i el deixa sobre una cadira. No dic res, ajusto la velocitat, canvio el diagrama d'obertura. Cada detall que veig és bell. M'acosto a les corbes del seu cos, enfoco els turmells, ressegueixo els múscles tensos dels bessons. La càmera em porta cap a les cuixes, cap a l'entrecoix i el sexe que destaca entre rinxols de pèl quasi be negre. Em sedueixen les línees suaus del sota ventre, la contundència dels malucs, l'abdomen ferm i el pit muscular, els ossos marcats de la clavícula, la tibantor del coll, la determinació de la barbata, la carnalitat dels llavis entreoberts i el lleuger moviment de les aletes del nas. He tancat tant l'objectiu que veig tant sols centímetres de pell. Impulsivament el reobro a gran angular per a contemplar-lo de cos sencer, assegut amb els cames eixarrancades al sofà blanc i mirant-me de fit a fit.

--Li agrada així? --no sembla intimidat per les circumstàncies, al contrari.

--Un posat massa agressiu. Endolceix la actitud, si et plau.

Un lleuger somriure se li dibuixa als llavis. El veig estirar-se al sofà, amb indolència. El cap sobre un dels reposa braços i els peus a l'altre mirant-me a traves de càmera amb picardia. No penso, em deixo portar. Només escolto el soroll de l'obturador, una i altra vegada i el panteixar de la meua respiració, foto a foto.

--Millor. Tomba't bocaterrosa.

Em sembla una dansa d'aparellament. Ell i jo, uns ocells salvatges. M'hi apropo des de diferents angles, ara m'hi allunyo, un xic més tard canvio de càmera i torno a apropar-m'hi. Ell se'm mostra seductor, llunyà, divertit, seriós, juganer, sorprès. Ara dempeus. Ara de genolls, ara d'esquena.

--Descansem una estona, que fa massa calor. --diu la fotògrafa deixant per fi la càmera al taulell-- Vols aigua?

--Em caldria tornar al vestidor. Estic suat i vull que la Carme em revisi el maquillatge.

--Descansem deu minuts. Ves-hi. Demana-li aigua, si tens set.

L'observo mentre agafa el barnús. No se'l posà. No li cal. Quan ell es fora de l'estudi, m'abandono a descansar damunt el mateix sofà blanc on havien estat fent la sessió fotogràfica. Vull relaxar la tensió.

La Carme entra a l'estudi amb una ampolleta d'aigua fresca:

--Impressionant, eh? L'agència en parla meravelles